

DEBRECZENI UJSÁG

ELOFIZETESI AR:
 Helyben: Vidékre:
 Félévre 3 fr — kr. Félévre . . . 5 fr — kr.
 Negyedévre 1 „ 50 „ Negyedévre 2 „ 50 „

Felelős szerkesztő és lap-
tulajdonos:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér Biedermann-palota f... int.
az udvarban hátul.

A Hentzi ünnep Budapesten.

— Távirati tudósítás. —

A merénylet tehát megtörtént Budapesten „kedvelt székes-fővárosunknak“ helyőrsége fényes díszszel, József osztrák főherceg mint az osztrák császár képviselőjének jelenlétében zeneszó, puskaropogás ágyudörgés között ünnepelte meg annak a generátisnak és zsoldosainak emlékét, a kik félszázaddal ezelőtt a magyar nemzet szabadságának leigázásán királyi esküvel erősített alkotmányának rombadöntésén közreműködött.

Sohasem teljesítettünk még szomorubb és terhesebb hírlapirói kötelességet, a mint a mikor e minden emberi fogalmat meghaladó parádé részleteiről részletes tudósításban számolunk be a mint következik:

A kivonulás.

A különböző kaszárnyákból már kora reggel — mintegy 7 óra előtt — indultak el a csapatok a céccó színhelyére. A gyalogezredek kibontott zászlókkal, hangos zeneszóval, a szekeresek és huszárok gyalogosan, a tüzerek ágyuk nélkül. A kadétiskola ugyanis nem elég nagy arra hogy ezeket a csapatokat lovastól és ágyustól együtt befogadhassa.

Ugyanez a térhiány volt az oka, hogy a gyalogezredek nem teljes létszámmal, hanem csak egy zászlóaljjal voltak képviselve. A tüzer és lovas ezredből szintén csak egy osztály vett részt a parádjában.

A kadétiskola és a Ludovica akadémia növendékei azonban — egy hadizászlóaljat alkotva — teljes létszámban vonultak ki.

Az utcákon meglehetősen mozgalmakat keltett a kivonulás. Sokan nézték őket, ökölbe szorított kezekkel, elfojtott dühvel, néma haraggal.

Legszomorubb látvány volt természetesen a Ludovica akadémia és az első honvédezred zászlóaljának kivonulása. Ezeknek az útja a kőbányai kaszárnyától illetve a Ludoviceumból a Lipót-mezőig, igazi kalvária volt. A meggyalázott, a keresztire feszített, — töviskoszorúzott nemzeti becsület kalváriája.

A benamosztott tiszték szintén tömegesen vonultak ki villamoson, ki bérkocsin, szigorú parancs volt kiadva hogy egyetlen egy tisztnek sem szabad igazolatlanul elmaradnia.

A csapatok felállítása.

A csapatok egy negyed 9-től kezdve szakadatlan sorban érkeztek a „tett“ színhelyére. Ez a színhely a kadétiskola homlokzata előtti tágas tér, melyet egy alacsony kőfal választ el az utászok gyakorló terétől.

A tér legszélén, a kadetiskola a kölépső homlokzatával szemben sötétlik a szégyenoszlop, vadonatúj fekete festékekkel bemázolva. Egyebekben egészen a régi. Semmiben sem változott meg, akárcsak az a szellem, melynek létezését köszönheti.

Az elhelyezés nagy sürgés-forgással ment végbe, különféle színes zászlócskák voltak a földbe tűzve jelezve a csapatok felállításának helyét. Vezény szavak hangzottak össze-vissza, lovas adjuvánsok száguldtak egyik helyről a másikra és jó félóra múlva került meg a felállítással elkészültek.

A kivonult helyőrséget négy hadi rendbe állították fel. Az elsőbe állították a császári és királyi hadapród iskola és a Ludovica akadémia növendékeit a honvédezenekarral, a másodikba és harmadikba az első honvéde gyalogezred és a fővárosi gyalogezredek egy-egy zászlóaljait.

A negyedik rendben állottak a lovasság a szekereses csapatok és tüzerés egy-egy osztálya gyalogosan. Volt köztük egy honvédhuszár is. Még egy csapat szanitat csapat is odaállott hogy teljes legyen a gyönyörűséges kép.

A benamosztott tábornokok törzs és főtisztek nagy tömege. — Közösök és honvédek, összevegyülve — ott tarkállott a fekete gyászoszlop körül. — Messziről egy hosszú fényes tarka ki gyónak látszott ez a tömeg.

Egy negyedórával 9 előtt készen volt az elhelyezkedés. Akkor érkezett meg Lobkovitz herceg, hadsegédével és Koller ezredes, — vezérkari főnökkel.

Basler tábornok, a kirendelt csapatok parancsnoka minden egyes csapatparancsnokhoz odalovagolt azán és átvette jelentésüket.

Egy üteg ágyut helyeztek a tett színhelyével szemben fekvő gyakorlóterén, hogy avval adják meg a díszlövéseket.

József főherceg érkezése.

Pár perccel kilenc óra előtt Ványa Ferenc tábori prépost teljes egyházi díszben megfelelő segédlettel odament a szoborhoz.

Pont kilenc órakor felhangzott a hármaskürtszó, mely a császár képviselőjének, József osztrák főhercegnek érkezését jelezte.

A csapatokattisztelgésre vezényelték az összes dobokon és kürtökön a Generalmarschot fújták és verték és az összes zenekarok harsogták hogy: „Gott erhalte unser Kaiser...“

A honvéd zenekar természetesen velök fujta.

Közvetlen azután két udvari fogat érkezett sebes vágatásban és megállt a kadetiskola udvarán. Az egyik kocsiban ült József főherceg adlatusával Bella altábornaggyal, a másikban a főherceg közvetlen kíséretéhez tartozó tiszték. A főherceg a hagyományos és szokásos ruganyossággal ugrott le kocsijáról.

Bosler tábornok, a ki a csapatok jobb szárnyán foglalt állást elébe lovagolt és kardjával háromszor tisztelgve jelentést tett a csapatok létszámáról.

A főherceg feszes katonai tartással hallgatta meg a jelentést, aztán odament az oszlophoz.

A beszentelés.

A zenekarok elhallgattak, a tisztelgő csapatoknak „vigyázt“ vezényelték. Egyike a zenekaroknak a „Gebet vor der Schlacht“ című dalt intonálta Ványa imát mondott és körüljárva a szobrot, több helyen szentelt vízzel befecskendezte.

Mikor a beszenteléssel végeztek, kürtszó hangzott fel, mely tüzet vezényelt. A csapatok zászlóaljai egymásután disziúzet adták. Nyolc ágyulövés hangzott el ugyanakkor.

Aztán tisztelgést vezényelték. A zászlókat ismét meghajtották, a kürtöket megfújták, a dobok pörögtek, a zenekarok teljes erővel fújták a „Gott Erhaltet.“

A szobor átadása.

Most következett a szobor ünnepélyes átadása. Lobkovitz herceg

Megjelenik mindennap korán reggel.
Előfizetési ára házhoz hordva egy hónapra: ötvenkét pengő.

Hanke ezredeshez fordulva. beszédet mondott, melyben átadja a szobrot megőrzés végett a hadapródiskola parancsnokának. Hanke ezredes röviden válaszolt.

A beszédekot alatt adjuk a német szószerinti szövegnek abban a hitelen fordításában, melyet maga a hadtestparancsnokság bocsátott a lapok rendelkezésére.

A kik azt várták, hogy ebben a beszédben lesz valami, a mi alkalmas lesz a lázongó és felháborodott magyar közvélemény megnyugtatóására ezek a naivok keservesen csalódtak.

Lobkovitz beszéde.

Még nem mult el egy éve, mióta szeretett császárnénk és királynénk tragikus halálának gyászhire az osztrák-magyar monarchia minden részébe eljutott s oly sok megpróbáltatást át-szenvedett császárnk és királyunk minczen alattvalójának szívét iszonyattal és fájdalommal töltötte el.

Általános viszhangra talált a magyar korona országaiban a felhívás, boldogult védasszonyunknak emléket állítani, mely köből és éreből alkotva Erzsébet császárné és királyné iránt érzett legmélyebb tiszteletünknek és szeretetünknek örök időknön át legyen tanuja.

Ő császári és királyi apostoli felsége kegyeskedett azon óhajának kifejezést adni, hogy Istenben boldogult felsége nejének emléke a Szent György téren állítassék fel, ezen előkelő nyugalmi téren, mely a nagyváros zajától távol az emléket is azon nyugalommal és csennel fogja körülvenni, melyet a megboldogult életében annyira kedvelt.

Ezen téren állott 1852 óta a Budavár védelmében 1849-ben elesettek emléke, kiknek tetemei eddig a budai katonai temetőben nyugodtak, mely temető a székesfőváros hatalmas terjeszkedése következtetésben rövid idő mulva fel lesz hagyva.

Hogy az elesettek sírhantjai s ezzel a feledéstől megóvassanak, elrendelte Ő Felsége, hogy azon vitézek földi maradványai, kik katonai kötelességüket teljesítve a becsület mezében estek el, kiássanak s a császári és királyi hadapródiskola kertjében egy sírboltban tétessenek örök nyugalomra; ezen katonai sír fölé emeltessek a harcosok emléke most már egyuttal mint síremlék is.

Ezen legfelsőbb parancs teljesítésével én lettem megbízva s ma már itt áll az emlékszóbor, minden részébet kijavítva, mélyében derék, vitéz, halálmegvető katonák földi maradványai.

Ezen katonai sír beszételese meg történt s az ünnepély magasztosságát kiválóan emelte Ő Cs. és királyi Felsége, József főherceg ur, mint Ő Császári és Királyi Apostoli Felsége képviselőjének jelenléte.

S-most átadom a hadapródiskola parancsnokságának oltalmába és védelmébe ezen emlékszóbor, emlékeztesse az az itt felövekvő katonai ifjúságot mindig arra, hogy legfelsőbb Hadurunk elesett katonáiról sem feledkezik meg s hogy legmagasabb elismerése a katonai kötelesség teljesítését a siron tul is megjutalmazza: intse ezen emlék jövődjő ifju bajtársainkat a katonai pálya komolyságára, de egyuttal magasztosságára is.

A hadapród-iskola parancsnokauak felelete:

Herczagséged szavai hatása alatt mélyen megindulva átveszem a hadapródiskola nevében az 1849-ben elesett harcosok sírjait és emlékoszlopát.

Legyenek herczagséged fennőlt beszédének végső szavai a nevelésemre bizott katonai ifjúságnak mindig szívébe oltva.

„Bomba“ a Krisztina köruton.

A nap egyik kiemelkedő, legszegenletesebb skandaluma akkor esett meg, a mikor a katonaság hazavonuloban volt. A Vermezőn haladt az 1. sz honvédgyalogezred, az élén magasrangu törzstiszttel. A honvédenekar vígan játszott valami indulót. Szembe jött a Várfoke-utca felől, lefelé a várból a polgárok egy ünneplő csapata. A mint ezek megpillantották a Hentzi szobor mellől jövő magyar honvédeket, a tömeget elkeseredett hangulat szállta meg. Az elfojtott keserűség kitört s a polgárság haragosan kiáltotta a honvédek felé:

— Pfu! Szégyeljétek magatokat!
— Abcug Hentzi-ünneplők!
— Le a gyászmagyarokkal!

Es amint mind élesebben hangzottak a haragos kiáltások, még nagyobb riadalom támadt egy perczre. A Krisztina köruton haladó villamos sínjei mellől egyszerre hatalmas robbanás rázta meg a levegőt.

— Bomba! Bomba! Kiáltották mindenfelől, a honvédezred parancsnok Mattyasovszky őrnagy pedig odalovagolt honvédjeihez, s miután a zenekart elhallgattatta, kiadta a vezény szót:

— Vigyázz! Szuronyt fel!

A honvédek pedig feltűzték a szuronyokat s így haladtak tova.

A szuronyerdőre persze éppenséggel nem volt szükség, mert az elrobbant „bomba“ nem volt egyéb mint két apró — kapszli. Valami pajkos fiutette oda a villamos kocsi sineire.

Honvéd szurony a magyarok ellen.

Megtörtént az a hallatlan dolog a melyet véres betűkkel fognak megörökíteni Magyarország krónikájában. Egy gyász lap fogja jelenteni, hogy 1899. augusztus 12 én a mikor Magyarország polgársága elesett honvédeknek áldozott, s tüntetett ama becsstelen és gaz merénylet ellen, a melyet a nemzeten elkövettek; akkor

édes véreink, a mi pénzünköl fenntartott magyar királyi honvédség, a mi hadseregünk, a mely kivatva van benünket magyarokat megvédeni, ellenünk rontott, szuronyt szegezett reánk a gyermekeinkre s a magyar vérrel akarta megpecsételni a mai napot, a becsstelenség napját. A budai széna téren történt a dolog. A Ludovika akadémia növendékei és egy zászlóalj honvéd vonult haza a katonai botrányról élén a honvéd zenekarral. A széna téren a polgárság zajos abczuggal, gyalázat! botrány! s hasonló kiáltásokkal fogadta a honvédeket. A parancsnokló őrnagy Mattyasovszky ur a ki csak nemrégiben kapta meg az őrnagyi rangot hirtelen elhallgattatta a zenekart s állj-t! vezényelt.

Közvetlen ezután felhangzott a harányhangu vezényszó.

Vigyázz! szuronyt fel! szuronyt szege!

Honvédeink engedelmeskedtek s szuronyt szegezve rohantak a nagy tömegre a mely ijedve menekült.

Elhangzott ismét egy újabb vezényszó, álj.

A honvédek megállottak, ismét sorakoztak, s gyalázatra csak feltűzött szuronynyal mertek Buda utcáin végig vonulni. Ez még semmi. A lovas rendőrség oldal és hát védet képezett. Nevetséges volt, hogy haladtak honvédeink rendőri fedezett mellett egész a Ludovika akadámiáig. Az alagutnál érdekes jelenet történt ismét. Mattyasovszky őrnagy magához kérte Pintér rendőrfelügyelőt s felszóllította, — hogy tartsa vissza a tömeget, különben nem áll jót semmiért s ha kell bele lövet a tömegbe. — Felszóllította egyuttal a felügyelőt, hogy kísérje a rendőresapatával a honvédséget egész a Ludovika Akadámiáig, a mit a felügyelő meg is cselekedett. Furcsa, hogy Mattyasovszky őrnagy a belvároson, a legnépesebb utcákon vezette végig a csapatot, talán azért, — hogy az amugy is izgatott tömeget még jobban felizgassa s megmutassa bátorságát.

Éljen II. Vilmos császár.

Érdekes epizód játszódott le a budai Albrecht-ut torkolatánál. Reggel fél 6 óra tájban, három nyitott kocsin magasrangu katonatisztek hajtattak a hadapródiskolai botrányra. Az Albrecht uton 25—30 főből álló csoport haladt. A mikor ezek a katonatiszteket megpillantottak, háromszoros „Éljen II. Vilmos császár!“ kiáltásban törtek ki. A tiszték haragos pillantást vetettek a kis csoportra, a kik ezért a tiszteket, még zajosan abcugolták.

A botrány vége.

Végül a csapatok diszmenetben elvonultak a főherceg előtt és aztán hangos zeneszóval hazamentek. József főherceg kocsiába ült és hazahajtatott. Amerre kocsija ment egyetlen éljont

sem kapott a még nemrég oly népszerű főherceg.

Tüntetés a helyszínen nem volt. Pedig a rendőrség nagy előkészületet tett. A katonai temetőben és a lipótmézei ut mentén fekvő épületekbe mintegy 400 gyalog és lovasrendőr állt készenlétben Soly rendőrtanácsos vezénylete alatt.

A katonaság és a sajtó.

A történeti hűség kedvéért meg kell még említenünk, hogy a lapok tudósításával szemben nagy előzékenységet tanúsítottak. A katonaságnál laptudósítók az iskola első emeletén fekvő tanács szobájába vezették, a honnan kényelmesen és jól láthatták az egész lefolyást. A szobában Dáni Balázs vezérkari százados fogadta őket, a ki a legnagyobb szeretetreméltósággal adott meg a sajtó képviselőinek minden felvilágosítást a mit csak kívántak.

POLITIKAI HIREK.

A külügyminiszter a királynál. Goluchowski gróf külügyminiszter tegnap este elutazott Ischlbe, hol a király kihallgatáson fogadja. A külügyminiszterrel a király az osztrak alkotmányválság kérdésében fog tanácskozni s ezzel kapcsolatosan meghallgatja előterjesztéseit a delegációk által elintézendő közügyekre nézve.

Khinai diplomaták Európában. Jó forrásból nyert értesülések szerint a khinai kormány Bécsben és Rómában önálló diplomáciai képviselőt akar szervezni. Eddig mindkettőt a Berlinben székelő khinai követ látta el.

TÁRSAS ÉLET.

A kalauz fufangja.

Egy olvasónk írja a következőket: Egy gyorsvonatra felszáll egy utas, a ki jó messze, Erdélybe akar eljutni. Csak épen akkora helyet kap hogy valahogy, nagy nehezen meghúzódhatik. Alvásról szó sem lehet, pedig jól esnék egy kis éjszakai nyugalom. De szerencsére kéznél van a kalauz s vele lehet beszélni. Sajnálattal kijelenti, hogy az egész vonaton nincs akkora üres hely, a hol kényelmesen elnyújtózkodhatnék egy ember, de mégis mégis...

— Kap öt pengőt ha szerez egy üres fülkét; bátorította a kalauzt, a kit erre csakugyan nem hagyott cserben az emlékező tehetsége.

— Van egy ötletem, mondja, s te álmos felebarátom, ha újra ismétled ígéretedet a nyughelyet ígérő ötletért.

A kalauz pedig a legközelebbi állomáson felmászik a kocsii tetejére s valamit babrál a gázlámpással. Alig hogy elindult a vonat, kiállhatatlan bűz támad a fülkében. Az utitársak a

a kalauzért kiabálnak. Előterem és sajnálkozva konstatálja:

— Baj van kérem, kiömlött a gáztessék innen máshová átszállni.

Káromkodás, lárma hallatszik, de az utasok végre mégis fölszedik a sátorfájukat s más fülkében keresnek helyet. — Negyedóra múlva a baksisos utas előtt áll a kalauz.

— Nagyságos ur, jöjjön utánam.

A kiüresített fülke rád vár, a vasut derék alkalmazottja megreperálta az elrontott lámpást s most kényelmesen alhatol egyedül, míg utazó ember társaid a szomszédos fülkében emlegetik a poklot s annak tüzes ördögeit.

Ha pedig valakivel utközben megtörténik a kellemetlen baleset, hogy a vasuti kocsii lámpását baj éri, a világért se haragudjék valami nagyon. Gondolja meg, hogy a kalauzok többnyire családos emberek s nagyon rászorulnak egy kis barátságos jutalomra.

VIDEK.

Karbolt ivott és meghalt. — Papp Péter kisürögi urasági csász a halálával lakolt egy kis pityizálásért. Beteg volt és elküldték Gyapjura, a körörvoshoz, hogy az megvizsgálja, egyben megbizták, hogy egy üveg karbalt is hozzon. A csász ott járt az orvosnál, ki porokat rendelt és odaadta neki a carbolt. Papp azonban az uton ki bepityizált és pityókás állapotban megitta a karbalt is, a melytől rosszul lett és csakhamar meg is halt.

Ki lesz Goldis utóda Nagyváradon? A görög-keleti zsinat, mely a nagyváradai püspöki helynökség megüresedett állását fogja betölteni, a jövő tavasszal fog csak összeülni, de azért már most is foglalkoznak román egyházi körökben azzal a kérdéssel, ki lesz Goldis utódjá Nagyváradon? Mint nekünk Nagyváradról írják, ez időszert három jelöltet emlegetnek. Ezek a következők: Gróza nagyváradai esperes és szentszéki ülnök, Ignatie Paparadi szentszéki ülnök és Diamandi Manolet. Ez utóbbi tanár Belényesen Mangra Vazul fegyelmi vizsgálat alatt áll és így nem reflektálhat az első vikáriusi állásra. A románok nagyobb része ez idő szeriat Diamandi mellett sorakozik.

Kedvezmény a debreczeni szőlősgazdáknak.

Debreczen, aug. 12.

Debreczen város tanácsa az alábbi és a debreczeni szőlősgazdákat közelről érdeklő sorok közzétételére kéri fel lapunkat.

Nyílt községekben azok a szőlősgazdák, kik szesz italok kimérésével vagy kismértékben való elárúsításával nem foglalkoznak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy saját termései boraiktól a házi szükségletre számtal bormennyiség után italadó fejében, ezentul is csak a jelenleg fennálló fogyasztási adónak megfelelő részét fizetik és pedig I ső osztályu községekben hectoliterenkint bor után 3 frt 35 krt, bormust és szőlőcefre után 2 frt 52 krt.

A hivatolt törvény 26. szakasza szerint a házi fogyasztás bejelentésére következők rendeltetnek, u. m.: Azok a szőlősgazdák, a kik az előbbi szakaszban jelzett kedvezményre igényt tartanak, kötelesek Szeptember hó 15-ig, legkésőbb azonban a szüret megkezdéséig, ebbeli igényüket a községi Elöljáróságnál bejelenteni vagyos tehát a szőlősgazdák említett jogigényeinek bejelentésére Szeptember 15-ike, és ha a szüret előbb kezdődne, a szüret megkezdése tüzetett ki végső határidőül. E szerint a bejelentések, ha a szüret Szeptember 15-ike után kezdődne is, legkésőbbben Szeptember 15-ig okvetlenül megteendők.

Megjegyeztetik, hogy a belterületen a városban állandóan lakók részéről a bejelentések az I ső, II-ik és III-ik kerületi rendőrkapitányságnál; a szőlőskertekben és a mezőségeken kint lakók részéről pedig a IV-ik kerületi mezőrendőr-kapitányságnál történik leendő bortermeiknek bejelentése.

E bejelentésbe foglalandó egy szersmind a bejelentő lakhelye, házszáma a családtagok száma és a szőlőbirtok terjedelme holdakban s a házi fogyasztásra felhasznált bor évi átlagos mennyisége hectoliterekben.

Ha a kedvezményes adózásra igényt tartó szőlősgazda egész bortermeit házi fogyasztásra akarja felhasználni, köteles abban az esetben, hogyha termése öt hectolitert meg nem halad, az egész termés után a kedvezményes adót vagy a szőlőcefrek, illetőleg mustnak a bor és hus fogyasztási adó iránti törvények és szabályok 17-ik szakasza értelmében való kijelentése vagy pedig a bortermei szokásos felvétele alkalmával, a bor és hus fogyasztási törvények és szabályok 48. és 49. szakasza szerint azonnal lefizetni. A városi Tanács.

SZÍNHÁZ.

Munkások műkedvelő előadása. Tegnap este, műkedvelő előadások iránt szokatlanul meleg érdeklődés mellett tartották meg a dohánygyári munkások műkedvelő előadásukat a Margit fürdő disztermében. Zsufolásig megtelt a terem közönséggel és felcsigázott érdeklődéssel várta mindenki az előadás kezdetét. A legőszintébb elismerés és dícséret hangján kell megemlékeznünk az előadásról, mert a dohány-

gyári munkások most is olyan gördülékeny és élvezhető előadást nyújtottak, amelyet a műkedvelőknél csak nagyon kivételes esetekben találunk. Az elismerés mellett bizonyít a közönség kitűnő hagulata, gyakori és mindig zajos tapsa, amelyekkel a szereplőket kitüntette. A czimszereplő Szedlák Juliska rendkívül ügyesen mozgott a színpadon. Természetes, keresetlen mozdulataival, játékával meglepte a közönséget; Eppugy jeles partnere Bak János akivel szép dalaikért is megérdemelt tapsokat arattak. Bihari Gábor a Rezeda Marczel szerepében tüntette ki magát. Igen dickrét játékot nyújtott és jóízű komikumával mindvégig derűségben tartotta a közönséget. Ugyanezen jó oldaláért kell dícsérettel kiemelnünk Kiss Jánost aki a Sánta Matyi szerepében ügyeskedett. Tóth András, Csomós Mariska és Barona Zsuzsika drámai hatással játszották meg nehéz szerepeiket. Papp Piroska a Viki szerepében tünt fel ügyességével. Az előadás jó sikerében különben nagy részük volt még: Varga Jánosnak, Csizsár Lajosnak, Toma Istvánnak, Róf Rózának, Nagy Erzsikének és Kovács Juliskának. A szereplőket csaknem minden jelenésük után zúgó tapsokkal jutalmazta a közönség. Az előadást kitűnően sikerült táncvizsgálom követte. Az anyagilag és erkölcsileg egyaránt kiválóan sikerült estély rendezéséért teljes elismerés illeti a dohánygyár derék tisztjeiből alakult buzgó rendezőseget, akik közül különösen Hatházy Ferencz, igazgató Hatházy Imre osztály vezető és Toma Miklós, Bessenyei Albert buzdólkodtak sokat.

A budai honvédünnep.

— Fővárosi tudósítónktól. —

Budapest, aug. 12.

A főváros polgársága méltó lélek emelő módon válaszolt arra a merénylőre, melyet a fővárosi katonák a magyar nemzet becsülete ellen elkövettek. A honvédünnep, melyet Budán rendeztek, fényes demonstráció és hatalmas intés azoknak, akik azt hitték vagy hiszik, hogy a magyarokból kihalt a régi lelkesedés és szabadságszeretet. Nincsz az földi hatalom mely a magyarral el tudná felejtetni hogy magyar. Hála és köszönet mindazoknak, akik megjelenésükkel emelték az ünnep díszét. Az ünnepélynek csak egy elszomorító jelenete volt. Magyar honvédek szuronyt szegeztek az ünnepről visszatért polgárok egy része ellen. Ez nagyobb gyalázat az egész Hentzi-ünnepélynél és ezt a gyalázatot Fejérváry tábornoknak köszönjük, kinek sikerült a magyar honvédséget is beleolvasztani a közös hadseregbe és ennek függelékévé tenni. Ma holnap a honvédség is elveszti nemzeti jellegét és megérjük még azt is — ha General Fejérváry még sokáig hivatalban marad — hogy többé nem

a magyar királynak és hazának, hanem a császárnak és monarchiának fog hűséget esküdni.

Az ünnepély hivatalosan két részből állott: istentiszteletből és a honvédszobor megkoszoruzásából. Harmadik pontnak programmon kívül jött hozzá a honvédek tüntetése:

Az istentisztelet.

Réggel hét óra után nagy tömeg lepte el a Krisztinavárosi plébánia templom előtti tért. Fekete ruhába öltözött férfiak, gyászruhás nők siettek a templom felé, hogy részt vegyenek azon a magasztos ünnepen, a melyet a főváros független polgársága rendezett, dicső emlékü honvédeinknek. Mindenki sietett leróni a kegyelet adóját akkor, a mikor a militarismus a magyar nép legnagyobb ellenségét egy esküszegő tábornok emlékét glorifikálta.

Háromnegyed kilenc óra lehetett a mikor az ünnepet rendező bizottság és az ünnepi szónokok hosszú kocsisorokban vonultak a plébánia templom elé. Az első kocsin vitték a 48-as függetlenségi polgári kör Kossuth képével díszített zászlóját Dienes Márton az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és Gara az ünneprendező bizottság egyik vezérfőnöke. A második kocsin Hentaller Lajos és Barnabás Albert országgyűlési képviselők ültek. A harmadik kocsi Eötvös Károly országgyűlési képviselőt, míg a többi a rendező bizottság tagjait és ünneplő polgárokat hozta.

A plébánia templom ez alkalommal gyönyörűen fel volt díszítve. — Lombfüzérek és palmaágak díszítették az egész templomot, a melynek hálójában hatalmas gyászkatafalka volt felállítva 49 gyertya lángtól körülveve. A katafalka tetején volt elhelyezve a rozsdás 48-as kard és a honvédszék. A katafalkát koszorúk és virágok borították.

Kilenc órakor kezdetét vette a gyász istentisztelet, a melyen Rostaházy Kálmán krisztinavárosi plébános pontifikált fényes papi segédlettel. A gyászmise után a papság a katafalkához vonult a melyet Rostaházy plébános beszélt.

A tömjéntüsttel egyidejűleg szállt az égbe, száz és száz igaz magyar hála imája. Megszólalt az orgona s ezer ajakról hangzott fel, mintegy varázsütésre.

„Isten áldd meg a magyart!“

Az agg 48-as honvédek szeméi könnyesepekkel teltek meg, még egy pillantást vetettek a rozsdás kardra és elavult csákóra, egy sóhaj szállt még fel keblükből s aztán kivonultak a templom elé, a hol a nagyközönség ekkor már várta őket.

A templom előtt a függetlenségi 48-as zászló alatt sorakoztak, s aztán megindult a menet Budavára felé.

Alig mozdult meg a tömeg felhangzott a nóta.

Kossuth Lajos azt üzenté...

A menet.

Szép csendben haladt, a körülbelül kétezer főre felszaporodott tömeg a vár felé. A vár bástyáiról díszes közönség nézte végig a menetet. A hölgyek kendőiket lobogtatták, az urak kalapjaikkal integettek. A lelkes tömeg látára annyira átszellemültek, hogy ők is rágyújtottak a magyar bástya falon a Kossuth nótára.

A honvédszobor előtt.

Az ünnep második része a honvédszobor előtt a díszterén folyt le igazán lelkesen. Már jóval a lélekemelő ünnep kezdete előtt a lelkes polgárok százai tolongtak a térségen, várva a templomból jövő menetet. És a míg ez elkövetkezett, sorra siettek a lelkes honleányok virágot szórni a negyvennyolcas hősök szobrára, mely elé fogaton Eötvös Károly országgyűlési képviselő, az ünnepi szónok, érkezett elsőnek. Követték őt: Barabás Béla, Bartha Ödön és Hentaller Lajos orsz. képviselők.

Kivonult egyenruhájában negyvenöt éves negyvennyolcas honvéd is egy tiszt vezetése alatt s ott álltak sorba a szobor előtt.

Magán a díszterén alig lehetett rendőrt látni csak a felügyelettel megbízott Kolozsváry kapitány, Sándor László rendőrfogalmazó, továbbá Rosner és Zecher rendőrfelügyelők járkáltak ottan tétlenül. Tudta mindenki, hogy a közeli katonai épületekben mindenütt nagyszámu gyalogság és lovasrendőröket rejtegettek el. Egyelőre azonban ezeknek mutatkozniok sem kellett. Fél tízre járt az idő, a mikor az élén nemzeti színű lobogókkal a Kossuth nóta hangjai mellett megjött a lelkes polgárok serege, s elkezdett a térségen, melyen ekkor már egy talpalatnyi tér sem maradt üresen. A koszorukat a szobor közelébe vitték s a mint a Kossuth-nóta hangjai elcsitulnak kezdetét vette az ünnep.

Gara József, mint az ünnepély rendező bizottság elnöke, a következő beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt:

Ünneplő Közönség! Fél század óta talán a legnehezebb órában, mély megindulással üdvözlöm önöket e szent helyen, a melyen minden talpalatnyi földet magyar vér öntözött. Elhoztuk és ime leteszük a hazafias független polgárság koszoruját. Nem győzelmi jutalmul a hősöknek, hanem kiengesztelődésül azért a másik szoborért, a hol most az ágyuk dörögnek. (A lövések éppen hallatszanak). Semmi változás! Ötven év előtt épen így dörögtek az ágyuk ellenünk, a mint ellenünk dörögnek most ötven év után. Mi holnap lesz fél százévesztendeje, letettük a fegyvert s most nem tudunk sor-tüzet adni. A puskacsőből kilobbanó fény helyett szemünkből csak a harc tüze lobban; nincs harsogó

zenekarunk, csak a szívünk dobban. És megértjük e megdicsőülthelyen e dobbanást, a mint meghallgatjuk abbeli kérésünket, hogy bocsássák meg ama szegény magyar ifjak vétkeit, a kik e perczen annál a másik szobornál tisztelegni kénytelenek. — A midőn e elégtételadó, tiltakozó ünnepelet megnyitom, vérző szívvel, de reményteljes lélekkel vallom: „Lesz még ünnep e világon!”

A szónok letette erre a polgárság koszoruját, melynek egyik, fekete színű szalagján ez a két évszám van: 1848-49. a másik, nemzeti színű szalagján pedig: „Hentzi diadalmas legyőzöinek!”

A felhangzott éljenzés és sűrű taps ujult erővel tört ki, amint most Eötvös Károly orsz. képviselő lépett a szónoki emelvényre és gyönyörű beszédébe fogott. Az Isten házából jövünk — kezdte érzés hangon — ahol a szűz Anyának és keresztre feszített fiának társaságában voltunk. De hát a mai nap igaz érzelmeit csak ezek társaságában találhatjuk meg. Felhoztuk ide e szobor elé, koszorúinkat hervadó virágból és sziveinket soha nem hervadó honszerelmével. (Zajos éljenzés és taps). Van egy másik ünnep is ahol nemzeti lobogónkat tisztelettel hajtják meg — Hentzi előtt. (Abcug! Le a gazokkal! kiáltják hosszasan.) És azon a zászlón folt marad, melyet csak nagy tettek távolíthatnak el. Lerántották ma azt a bizonyos „fátyolt” s a magyar nemzet arczába akarják vágni.

— Le velük! Abcug! hangzik ujból a kiáltás, mignem Eötvös ismét szóhoz juthat s azt mondja: Nem lehet ám büntetlenül sérteni a magyart mert őrt áll mellette az élő nemzedék s a mi több: dicső multja! (Eljenzés és taps.) Ime itt, ez érzésszobor is azt hirdeti: Hirdeti azt a nagy időt, melynek néhány hőstét itt látjuk. (Eljének az öreg honvédek!)

Az imént — folytatja Eötvös — azt énekeltük Isten házában: „Megbűnhötte már e nép a multat és a jövőt...” A költő tévedett. Büne ennek a nemzetnek nincs — csak szerecsélen. És azok az ellenségei. — (Ugy van! Le a gazokkal!) De tán bűnünk is van. Az, hogy hadseregünk tisztelni merészeli gazellenségeinket (Le velük!) Nézzünk helyettük e szoborra. Ez a hős, nem a másik. Az örökké élő honszerelmem megmondja: ki a hős, ki a dicső? (Eljének a 48-asok!) Nem az idegen bérelt katoná, a nemzet dicső fiai érdemlik meg a koszorút, most és mindörökké.

A rövid beszédnek gyújtó volt a hatása s még percekig éljeneztek Eötvöst. A lelkesedés zajának csillapultával dr. Molnár Jenő elnök tette le a honvédszoborra a függetlenségi és 48-as polgári kör díszes koszoruját.

Beszédében kiemeltel hogy a főváros független polgárai eljöttek bossánatot kérni a dicső negyvennyolcas

hősöktől, a miért nem tudják megakadályozni a mai nap gyalázatát. Am eljöttek, hogy megmutassák: vannak még jóérzésű hazafiak is a kik nyomdokaikon akarnak haladni.

Ezután egy mssik szép koszorút tett le egy isaszeghi küldöttség, Isaszegh népe nevében. Kardhordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör koszoruját. Kardhordó csinos kis beszédben azon való hazafias fájdalomnak adott hangot, hogy megeshetik az a gyalázat is nálunk, hogy megünneplik elleniségünket a hozzá még nem is tisztességünket ellenségünket: Hentzit, a ki megszegte esküjét s aztán bombáztatta a védtelen fővárost.

A közönség még B a r a b á s Béla országgyűlési képviselőt is hallani kívánta, a ki, engedve a közóhajtásnak, remek beszédben ostromozta a nemzet gyalázókat. A nemzetet úgy mond — mely annyit túrt és szenvedett, ma meggyalázzák. Kardok éle mellől és ágyuk dörgése mellett azt kiáltják oda neki: Nemzet, te nem létezel, te meghaltál! Vigyázzanak, akik ezt teszik. Miért vágják le a nemzet testéről a kart? Azt a kart, mely a kardot viseli. (Taps és éljenzés.) Ahol a hadsereg nem érez együtt a nemzetel, az nem szabad ország, csak katonákkal megszállott tartomány. Fény és pompa közt ünnepel ma a katonaság, itt tán kevesen vagyunk, de hallják meg: itt dobog a nemzet szive! (Viharos éljenzés.) Nem csak szive szerint szól, hanem annak a pártnak a nevében is, a mely mindenha küzdeni fog ama dicső eszméért, melyért a honvédek negyvennyolcban meghaltak s — a melyet ma amazok meggyaláznak. (Zugó abcug kiáltások) Végül arra kéri a magyarok istenét, adjon e nemzet fiaiba ébredő szellemet Isten áld meg a magyart!

Az ünnep utolsó pöntja Zempléni Árpád „Világos szombatja” című szép hazafias verse volt, melyet dr. Vig Viktor fővárosi ügyvéd szavalt nagy hatás mellett. Amint a költemény utolsó strófája is elhangzott, az ünneplő közönség ismét a Kossuthotára gyújtott, s különböző irányok felé elszóledt.

A tömeg egyrésze a színház-utca felé haladt, itt akarva átjutni a várból lefelé vezető uton a pesti oldalra. Mindjárt ezen a helyen egy kis tüntetésre nyílt alkalom. A disztér és színház-utca sarkán áll ugyanis egy nagy szürke épület, a homlokzatán ezzel a felirással: K. u. K. Militärbau-Abtheilung.

A kapuban néhány altiszt és baka ácsorgott, a kiknek láttára a nagy tömeg zajos abcug a hadsereg! Abcug Hentzi! kiáltásokban tört ki. Ebben a pillanatban megnyílt a szürke épület nagy fekete-sárga kapuja s vágatva rohant ki egy pár Hentzi huszár, a magyar királyi állományú lovasított pribékeji. Neki rohantak a tömegnek s már-már Kollósváry rendőrkapitány és Schmidt

rendőrfelügyelő s megakadályozták a rendőroket brutalitásaikban. Nekik köszönhető, hogy vér nem folyt a szabadság szobra előtt.

Innen a tömeg a Albrecht-utón haladt lefelé.

UJDONSAGOK.

* **Istentiszteletek.** Ma vasárnap a következő sorrendben tartatnak istentiszteletek: A róm. kath. templomban: 7 órakor Hamernyik Sándor és 8 órakor Vas Károly miséznek. 9 órakor nagymisét tart dr. Wolafka Nándor v. püspök, utána szentbeszédet mond Szőke János, fél 12 órakor Kovács József miséznek. Délután: 3 órakor litániát tart Kovács József, 5 órakor Jézus Szive társulatának ájtatossága, mely tartatik dr. Wolafka Nándor v. püspök által. Az ev. ref. templomban a nagytemplomban Nánássy Lajos 2. theologus, a kis templomban Bokor Sándor 4. theologus, a Kossuth-utcai templomban Kovács Zsigmond esk. fel. Az ágost. hitv. evang. templomban délelőtt 10 órakor Schindler Márton s. lelkész tart istentiszteletet.

* **Ös Budavára a nagyerdőn.** Márkus Jenő a nagyerdei vigadó bérlője azzal a tervvel foglalkozott, hogy aug. 20-án fényes népünnepelet rendez a nagyerdőn. Még pedig lehozatja Budapestről az ös budavári mulatók jele sebb erőt s azokkal nyílt színpadon rendeztet előadásokat. Az érdekes terv keresztülvitelét azonban tegnapi ülésben meghiusította a városi tanács, amely előtt Márkus az erdő elzárására kért engedélyt. A tanács végzésében bármennyire méltányolta azt a törekvést, hogy Márkus Jenő a debreczeni közönség szórakoztatásáról kíván gondoskodni, még sem adta meg az engedélyt az erdő elzárására. Nem adta meg pedig azért, mert nem akarja, hogy a debreczeni közönség éppen a legforróbb napokban üdülő hely nélkül maradjon. Milyen gondoskodó lett egy szerre a városi tanács.

* **Eljegyzések.** Cseh Ferenc eljegyezte Szöllőssy Ottiliát. — Czinege István gazdálkodó — eljegyezte Csépan Rozáliát. — Ökrös László szücs mester eljegyezte Tóth Juliánát. — Veres István kőműves segéd eljegyezte Csobai Erzsébetet. Polgári János ács segéd eljegyezte Hencel Máriát. — Erdei Mihály hortobágyi juhászbojtár eljegyezte Elek Zsófiát.

* **Megbolondult gyermek.** Tegnap este a Macsról egy 12 éves leányt hoztak be a debreczeni közkórházba. Molnár Julesának hívják, tizenkétéves. A szegény gyermekleánynyal nem birtak összevissza beszélt, ugrált, szaladgált. A kórházban konstatálták az orvosok

hogy valami mérges, bolondító füvet rágicsálhatott s nyelhetett le a gyermek, az bolondította meg. Rögtön elenszereket adtak be a gyermeknek és éjjel már jobban érzi magát.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazoknak kik felejthetetlen jó anyáknak a temetésénél megjelenésükkel részvételüket kifejezték és azok is kik elakartak jönni de ebbeli szándékukban a nagy eső megakadályozta, fogadják mindnyájan a legnagyobb köszönetünket, részvételükért Noyák testvérek.

TÁVIRATOK.

A Dreyfus pör.

Rennes, (Debreceni Ujság ered. táv.) A Dreyfus pör revíziójának legnagyobb szenzációja a mai nappal következett be. — A mai tárgyalásra volt ugyanis kitűzve a két korona tanunak Casimir Perier volt köztársasági elnöknek és Mercier tábornoknak a kihallgatása. Legelsőbbben Casimir Perier hallgatta ki a bíróság kinek megdöbbentő leleplezéseit lélegzetfajtottan hallgatta a kihallgatási termet megtöltő közönség. A volt köztársasági elnök elmondta hogy neki a Dreyfus ügyről Mercier tábornok tett jelentést de az egész jelentés oly homályos, volt, hogy ő azzal máig sincs tisztában. Ki jelenti továbbá hogy Lebrun Renault százados neki a Dreyfus lefokozásáról jelentést tett, de egy szóval sem tett említést arról, hogy Dreyfus beismerő vallomást tett volna. Elmondja végül, hogy miniszterei az egész Dreyfus ügyet az ő megkérdezése nélkül intézték el.

Casimir Perier további vallomásai folytán izgatottan tiltakozott vádlott levele ellen, melyben az szemére lobbantja neki hogy határozott ígérete ellenére nem nyilvános, hanem titkos végtárgyalást tartatott ügyében.

— Soha sem ígértem ilyesmit — mondja Perier — s ezt az állítást a leghatározottabban visszautasítom) Nagy mozgás és tetszés a hallgatóság sorai között.)

Dreyfus: Uram, én ilyen levelet önnek sohasem írtam és így teljes mértékben értem az ön felháborodását.

Casimir: Én magam is olvastam a levelet.

Demange védő: Hol olvasta Casimir ur?

Casimir: Az Eclair című lapban (Nagy mozgás a közönség között. Tudvalevőleg az „Eclair“ antisemita lap.)

Dreyfus: Ismétlem uram, hogy én sohasem írtam önnek ily tartalmú levelet.

Ezután Mercier tábornok kihallgatása következett, ki semmi lényegesebb dolgot sem tudott fölhozni Dreyfus ellen. Leginkább azt bizonyította hogy az egész ügyben azért járt el oly nagy titkolódzással, mivel félt attól tartott, hogy hazáját háboruba ke-

veri Németországgal. (Casimir tagadón int fejével). Mercier végül kijelenti, hogy ő megvan győződve a Dreyfus bűnösségéről.

Dreyfus: (Mercier felé rohan.) Tábornok ur vouja vissza e kijelentését.

Mercier nem is reflektál a Dreyfus szavára.

A tárgyalást hétfőn folytatják. Mercier vallomása végén egyenesen Dreyfushoz fordult.

— Ha kétség támadna bennen bűnössége iránt, azt mondanám: Dreyfus kapitány ártatlannak tartom önt!

Dreyfus hirtelen felállott és felémelt ököllel akart Mercierre rohani:

— Azt kellene mondania. Többet nem szólhatott, a csendőr kapitány megfogta és leültette. Rendkívüli mozgás támad. Mercier folytatja vallomását.

— Meggyőződésem bűnösségéről szilárdabbá vált.

Dreyfus felugrik:

— Bizonyítsa ön be!

Nagy izgalom, támad újra a hallgatóság körében. Casimir Perier Mercier vallomása következtében új kihallgatását kéri. Elnök tudomásul vette.

Páris, augusztus 12. Deruled képviselőt ide érkezett távirati tudósítás szerint falusi birtokán letartóztatták.

VIZBEFULT

Vizbefult káplán. Fajs község határán súlyos szerencsétlenség történt tegnap. Nagy Lajos szabadkai káplán és Jannay dr. orvos a szabad Duna ban fürödtek, a mikor egy hullám mindakettőjüket a folyam közepére ragadta. A káplán alámerült s nem is került többé a felszínre, míg Jannay drt nagynehezen kimentették.

Öngyilkos tanító. Pásztó hevesmegei községben a minap agyonlőtte magát Tuza Lajos, az odaváló katolikus iskola tanítója. Az öngyilkos több levelet hagyott hátra, a melyekből kitűnik, hogy tettének oka a nyomor volt, a melyet nem tudott többé elviselni.

Felnegyelt ember. Lugosról jelenti levelezőnk, hogy a pestyerei határban vadállatias gyilkosság történt. A Bálint testvérek összekaptak kaszálás közben egy Barbulesku Alion nevű birtokszomszédal. A vita olyan dühösen folyt, hogy a két testvér egyszerre rávetette magát Barbuleskura s kaszájukkal a szó szoros értelmében felnegyelték. Szinte örjöngtek áldozatuk holtteste fölött, a melynek darabjait a meggyilkolt keskeny kis földjén szétosztották. Az idősebbik fivér maga jött be Lugosra s feljelentette az esetet.

Halál a lángok között. Triebel porosz-sziléziai városkában borzalmas szerencsétlenség történt. Báró Kottwitz földbirtokos kastélya éjjel kigyuladt.

Mire az alvók felébredtek már az egész épület lángokban állott. A báró és családja kétségbeesetten menekült az égő kastélyból, azonban a báró fiatal leánya bennrekedt és a lángok között lelte halálát.

Az örült merénylete. A középnémetországi hitelbankaak berlini fiókjában tegnap délelőtt borzasztó eset történt. Egy Prien nevű ember, a ki azelőtt a hamburgi tengeri hatóság igazgatója volt, pénzt akart fölvenni. Midőn a pénztáros a pénzt ki akarta neki fizetni, Prien egyszerre revolvert rántott elő és rálőtt a pénztárosra, a kit veszedelmesen megsebesített. Aztán újra lőtt s egy másik hivatalnokot is veszedelmesen megsebesített. Prien a második lövés után elmenekült s az utcán agyonlőtte magát. Nyilvánvaló, hogy Prien elméje meg volt zavarodva.

Közönség köréből.*)

A Hatvan utcai lakók panasza.

Tekintetes szerkesztőség!

Legkevébbé sem méltányos az eljárás, amelyben mi hatvan-utcai lakosok az utóbbi időben részesülünk. Az utcánk végén lévő szivattyuskut még egy hét előtt elromlott és dacára a nagy víz szükségletnek, máig sem fogtak hozzá az elromlott rész kijavításához és egész héten második és harmadik utcából nagy nehezen jutunk vízhez a mindentelől összegyűlt vízfordók miatt.

Kérjük panaszunk közlését, hátha nem talál süket fülekre s a méltányosság panaszunk orvoslására buzdítja az illetékes köröket.

Tisztelettel:

Több Hatvan-utcai lakos,

FEJTORÓ.

— Biederman testvérektől. —

Mi ez?

Éj $\frac{1}{2}$ Éj,

Lapunkban legutóbb közölt talány helyes megfejtése. Négy szem közt.

Helyes megfejtését beküldötték! Csizsár Ferencné, Kiss Péter, Klein Ernő, Tóka Sándor, Koss Margit, Györffy Károly, Klein Izsó, Lőrinc Ignác, Halász Teréz, Hermann Jenő, Berger Dezső, Stern Albert, ifj. Koss Zsigmond, Bagdi Eszti. Nyertes Klein Ernő.

A Botori leányok.

— Társadalmi regény. —

32.

Folytatás.

— Már ugy látsuk, hogy Evelin csakugyan boldogabb.

— Milyen szép ez a hely.

— Tündéerkert ez!

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk

— Csendes elvonultságban itt élni mennyivel a gyobb boldogság. Mi a zajban, a pezsgő életben örökös izgalmak közt élünk.

— Nézd csak — szólott egyszerre az erdőszlak felé mutatva Ilona — nézd csak Tilda! Evelin kijött! Nézd milyen gyönyörű szőke kis leányt vezet a kezénél fogva.

— Igen! Látom! Az ő kis gyermeke lessz! Szeretném közelről látni.

— Nézd csak, a virágos ágyak mellől! Pály Endre közeledik feléjük... A piczike megismeri az édes apját... Kitarja piczi kezét... Szalad az apja elé... Nézd a kis aranyost hogy szedi apró lábait... Az apja felkapja az ölébe, össze vissza csokolja...

— Most meg Evelin siet a férjéhez... Óh nézd Ilona, nézd milyen szép jelenet. Megöleli az urát, az ura meg őt, megcsókolják egymást... Gyönyörködnek szép kis gyermekükben...

— Tilda! Tilda! Lásd ez az igazi boldogság! Én soha sem várom ha za ilyen boldogsággal a férjemet, ha jön, nem ölelem át a nyakát, terhemre van ha néha karjaival körülfonja a derekam... Óh Tilda, Tilda, ha meggondolom, hogy ez lett volna az én életem. Hogy az a férfi először én hozzám közeledett nemes szándékával... nekem vallott reszketve szerelmet és gyermekes könnyelműséggel, meg gondatlanul, elvakulva a kínálkozó jó mód és gondtalan élettől csaknem kinevettem...

— És én — válaszolt Tilda — megbántottam Evelint akkor amidőn mindenki elhagyta... Jer, menjünk innen, nem akarom látni ezt a boldogságot, elszorul a szívem...

— Óh, nem Tilda... Nem megyünk... Találkozni akarok és fogunk velük... Ők nem fogják elutasítani a mi szeretetünket. Aztán ki tudja az ő nemes szívük nem kárpótol-e majd minket... Lásd nekem gyönyörűséget szerez már az is, hogy ha látom, hogy ők milyen boldogok.

Folyt. köv.

Csak rövid ideig!

Alkalmi vétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy üzletemet a mai kor igényeihez mérten dusan berendeztem s e szerint oly kellemes helyzetben vagyok, hogy bármilyen végkiárulásnál is olcsóbban árusíthatok.

Nagy választék; legfinomabb rumburgi, creász, havasi, szepességi vásznakból; valamint damaszt asztalterítők, úgy szintén szinesekben is, ágygarnitúrák, paplanok nagy választékban és finom zsebkendők, fehér és szinesekben.

Kérem a n. é. közönséget egy próba bevásárlásra s meggyőződni róla, hogy üzletemben finom és tartós áru szerezhető olcsó pénzért.

Becsés pártfogásáért esedezem

teljes tisztelettel

Swartz József

főter., Ranunkel ház a Tiszapalotával szemben Révész Zsigmond tőzsomszédságában.

Geréby Fülöp Utódai Debreczen.

Van szerencsénk a nagyérdemű gazdaközönség szives figyelmét következő gazdasági czikkeinkre felhívni, u. m.:

legjobb minőségű **dohányzsineg** kézi gyártmány, különféle minőségű **gépkenő-olajak**, **Towott-kenőcs** legfinomabb **kék uszó kocsi-kenőcs**, **Carbolineum**, **Carbolsav**, **Creolin**, **fedéllemez**, **kátrány** stb.

Továbbá ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat mindenféle

fűszer- és csemegeárakból

legkitűbb minőségben és a legjutányosabb árak mellett.

Aidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Csak rövid ideig lesz látható

Megérkezett Debreczenbe

Európai körutjából az eredeti angol

Tengeri buvár,

a ki teljes felszereléssel száll a víz alá és ott különböző munkákat végez, ugy mint: ir, kalapál, farag, továbbá egy angol szerkezetű telefonon a n. é. közönséggel beszél, énekel stb.

a debreczeni vásártéren van felállítva.

Az összes világvárosokban a legnagyobb feltűnést és elismerést keltette.

Belépti-díj I-ső hely 20 kr. II-ik hely 10 kr.

Azonkívül

a nemzetközi panorámában

a legújabb látványosságok lesznek bemutatva.

UJ! UJ! UJ! UJ!

Dreyfus hazaérkezése s első találkozása nejevel a rennesi börtönben. Láthatók továbbá művészi kivitelű történeti képek és műtárgyak.

Nyitva reggeli 9 órától este 10 óráig. Belépti díj személyenként 10 kr., a melyért a t. látogató egy szép ajándékban is részesül.

Azonkívül egy igen mulattató lövölde

mely igen sok szép, tréfás és mulatságos, valamint zenével ellátott czéltáblával van felszerelve.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri tisztelettel

A TULAJDONOS.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közön-
ség becses tudomására juttatni, hogy
Kossuth-utcán a Szabó Emma urnő
házában, szemben a színházzal ti-
zenhárom év óta fennálló

czipő üzletemet

már augusztus elsejével Kossuth-
utca a

városház épületbe

a Gréf.féle tőzsde tőzszomszédságába
helyeztem át.

Midőn erről a n. é. közönséget
értesíteni szerencsém van, egyben
tisztelettel kérem további szíves
megrendeléseiket.

Tisztelettel

Weidner Gusztáv.

Uj férfi szabó üzlet.

KARANCZY ZSIGMOND

férfi szabó

Debreczen, Főpiacz, a „Frohner“-szálloda épületében.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására
hozni, hogy a Főpiaczon, a „Frohner“-szálloda épületében, a
megyeházzal szemben augusztus hó 1-től

férfi szabó üzletet

nyitottam, melyet a mai divatnak megfelelő

bel- és külföldi szövetekke

rendeztem be és azokból szolid árak mellett jó és izléses
ruhát mindenkor a legújabb divat és kívánságnak megfele-
lőleg készítek.

A midőn kérem, hogy erről tudomást venni méltóztat-
sék, egyben kérem a tisztelt közönség szíves pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Karanczy Zsigmond

férfi szabó.

Hrabéczy Antal

gőzerőre berendezett mű-kelmefestő és vegyészeti-tisztító intézete

DEBRECZEN, Széchényi-utca 42. sz.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a fenti cég alatt **19 év**
óta fennálló

ruhafestő és tisztító intézetet

noha férjem elhunyt, továbbra is megtartom s annak ugyanazon cég alatti tovább-
vezetésével

WACHA RÓBERT urat

biztam meg, a ki ezen festő és tisztító intézetben annak fennállása óta folyton,
utóbbi időben mint üzletvezető működik.

Midőn ezen körülményt a n. é. közönség b. tudomására hozom, hálás kö-
szönetet mondok a cég iránt tanúsított eddigi bizalomért, s bátorkodom azt a jö-
vőre nézve is kikérni.

Debreczen, 1899, augusztus hó.

Tisztelettel

özv. Hrabéczy Antalné.